

EL LENGUATGE

L'esdeveniment

El president de la Generalitat de Catalunya presidirà aquest esdeveniment. És possible que algú —una autoritat, una personalitat il·lustre, etc.— presideixi un esdeveniment? Si diem, d'algú, que va presidir tal o tal esdeveniment, ¿no podríem dir també —exagerant potser una mica— que va presidir aquest o aquell altre fet divers? I, encara, ¿fins a quin punt podem parlar, en futur, d'un esdeveniment?

Segons el Diccionari Fabra, *esdeveniment* significa "allò que s'esdevé, fet d'alguna importància en la vida d'un poble, d'un home". Quatre exemples il·lustren aquesta definició: *Els esdeveniments polítics*, *Produir-se un esdeveniment imprevist*, *Preveure els esdeveniments* i *Aquell acte fou un esdeveniment*. Aquest darrer exemple és especialment revelador, car se'n desprèn clarament que no tots els actes (s'entén: els actes públics) són, necessàriament, esdeveniments, sinó que, ben al contrari, n'hi ha molts de grisos i irrellevants, que passen totalment desapercebuts; àdhuc presidits per una altra autoritat o per un il·lustre patrici. En tot cas, allò que presideix aquesta personalitat no és

pàs l'esdeveniment sinó l'acte o la cerimònia, al marge del fet que puguem atribuir a aquest acte o cerimònia el caràcter d'esdeveniment, cosa que en molts casos pot ésser, d'altra banda, matèria opinable. També podríem, això sí, considerar que tal o tal acte, per ell mateix d'escassa transcendència, ha estat un esdeveniment de debò pel fet que s'ha dignat presidir-lo tal o tal il·lustre personalitat. No diríem mai, però, que aquesta personalitat va presidir l'esdeveniment sinó l'acte, la sessió, la cerimònia, la funció, la festa, etc. Notem, en un dels exemples de la Gran Enciclopèdia, com també es posa en relleu aquest valor subjectiu d'allò que entenem per un *esdeveniment*: *Per als nens la festa va ésser un esdeveniment*.

No és únicament quan ^{la qüestió} de qui el presidirà que ^{no} no confondre un acte (una sessió, etc.) amb un esdeveniment. També hi ha d'altres casos en què s'usa a tort un mot com *esdeveniment* (en lloc de *reunió*, *assemblea*, etc.), sense considerar que aquest ús suposa formular un judici. Per això abans ens hem referit als límits de parlar, en futur, d'un esdeveniment. Es tracta, efectivament, d'una profecia arriscada, si més no, en molts casos. Podem parlar, certament, d'esdeveniments futurs. Però de certs actes, fins que no s'han celebrat realment, no podem dir que siguin autèntics esdeveniments.